

De ce
Dumnezeu
permite răul

De ce Dumnezeu permite răul

"Să nu mănânci din pomul cunoașterii binelui și răului, pentru că atunci când vei mânca din el, vei muri negreșit."

Geneza 2:17

De ce nu face Dumnezeu ceva în legătură cu toată suferința care există în lumea de astăzi? De ce permite Dumnezeu ca un copil nevinovat să se îmbolnăvească și să moară? Mulțimi de oameni sunt uciși sau mutilați de tornade, cicloane, taifunuri și cutremure - nu poate Dumnezeu să facă ceva în această privință? Când sute de oameni sunt uciși în accidente pe parcursul unui singur weekend... "Dumnezeu nu are milă?" Cât de departe ajunge istoria, omul a suferit și a murit în război, ciumă, foamete și calamități. Și toți, în fiecare generație, au murit în cele din urmă,

după ce au fost învinși de marele dușman Moartea.

Abel, un fiu al lui Adam, a cărui jertfă a fost plăcută Domnului, a fost primul care a murit, fiind ucis de fratele său Cain. Astăzi, mai mult de o sută de mii de oameni mor în fiecare zi. Spitalele și instituțiile noastre psihiatrice sunt pline de suferinzi și muribunzi. Nu este de mirare că mulți se întreabă unde este Dumnezeu și ce face El cu privire la necazurile omenirii.

Job caută răspunsul

Întrebarea de ce Dumnezeu permite răul nu este una nouă; ea a fost pusă de bărbați și femei gânditori de-a lungul timpului. Cu mii de ani în urmă, un slujitor credincios al lui Dumnezeu pe nume Iov a devenit personal preocupat de descoperirea sensului propriei sale suferințe. Consemnarea acestui fapt se găsește într-o carte din Biblie care poartă numele lui Iov. Primul verset al acestei cărți ne informează că Iov era un om drept, care se temea de Dumnezeu și se ferea de păcat.

Iov a fost un om prosper, binecuvântat din belșug de Domnul pe plan material. "Averea lui ... era de șapte mii de oi, de trei mii de cămile, de cinci sute de juguri de boi, de cinci sute de măgari și de o casă foarte mare; așa că omul acesta era cel mai mare dintre toți oamenii din răsărit". (Iov 1:3). Iov a fost, de asemenea, binecuvântat cu o familie numeroasă și a dorit ca și ei să fie binecuvântați prin Domnului. Iov s-a rugat pentru familia sa și a oferit jertfă, deoarece "Se poate ca fiii mei să fi păcătuit și să fi blestemat pe Dumnezeu în inimile lor". Geneza 2:4-5

Dar pe Iov îl așteptau experiențe pentru care nu era pe deplin pregătit. Satana, marele adversar al lui Dumnezeu și al oamenilor, a acuzat că acest slujitor al Domnului îi era loial lui Dumnezeu doar datorită abundenței cu care Domnul îl binecuvântase. Ca răspuns la această acuzație, Dumnezeu i-a permis lui Satana să îi provoace lui Iov calamități pentru a-i testa fidelitatea. Dumnezeu nu a avut nicio îndoială cu privire la rezultat și, în înțelepciunea Sa, a știut că suferința temporară pe care a permis-o se va dovedi în cele din urmă o mare binecuvântare pentru Iov.

lov a trecut într-adevăr prin mari necazuri. "Într-o zi, pe când fiii și fiicele lui lov sărbătoreau și beau vin în casa fratelui mai mare, un mesager a venit la lov și i-a spus: "Boii arau și măgarii pășteau în apropiere, iar sabeenii au atacat și au fugit cu ei. Au trecut servitorii prin sabie, iar eu sunt singurul care a scăpat să-ți spun!"

În timp ce el încă vorbea, un alt mesager a venit și a spus: "Focul lui Dumnezeu a căzut din ceruri și a ars oile și robii, iar eu sunt singurul care a scăpat să vă spună!"

În timp ce el încă vorbea, un alt mesager a venit și a spus: "Caldeenii au format trei grupuri de atacatori și s-au năpustit asupra cămiloror voastre și au fugit cu ele. Au trecut servitorii prin sabie, iar eu sunt singurul care a scăpat să vă spună!"

În timp ce încă vorbea, un alt mesager a venit și a spus: "Fiii și fiicele tale se ospătau și beau vin în casa fratelui mai mare, când deodată un vânt puternic a venit din deșert și a lovit cele patru colțuri ale casei. Aceasta s-a prăbușit peste ei și au murit, iar eu sunt singurul care a scăpat să-ți spun!" lov 1:13-19

Job Still Loyal

Reacția lui Iov la aceste vești rele a fost: "Gol am ieșit din pântecul mamei mele și gol voi pleca. Domnul a dat și Domnul a luat; fie lăudat numele Domnului. În toate acestea, Iov nu a păcătuit acuzându-l pe Dumnezeu de nedreptate". Citim că "în toate acestea, Iov nu a păcătuit, nici nu l-a acuzat pe Dumnezeu de neștiință". (versetele 21 și 22). Apoi Dumnezeu a permis ca alte necazuri să vină asupra lui Iov. Sănătatea i-a fost luată. El a fost lovit cu "afectat de răni dureroase de la tălpile picioarelor până la creștetul capului. Apoi Iov a luat o bucată de ceramică spartă și s-a zgâriat cu ea în timp ce stătea printre cenușă.

Soția lui i-a spus : "Îți mai păstrezi integritatea? Blestemă-l pe Dumnezeu și mori! El i-a răspuns: Tu vorbești ca o femeie proastă. Să acceptăm binele de la Dumnezeu și să nu necazuri? În toate acestea, Iov nu a păcătuit în ceea ce a spus." Iov 2:7-10

Iov nu s-a îndepărtat de Dumnezeu atunci când necazul a venit peste el, așa cum au făcut mulți de-a lungul timpului. Principala sa preocupare a fost să afle de ce Dumnezeu i-a

permis să fie afectat de astfel de experiențe amare și, pe parcursul cărții sale, găsim dovezi ale căutării sale pentru această înțelegere. După ce Iov a fost lovit de boală, trei dintre prietenii săi au venit să-l consoleze. Mai târziu, în carte, suntem informați că părerile pe care i le-au exprimat lui Iov nu erau corecte. Iov 42:7

Există capitol după capitol de filozofie din partea lui Iov și a celor trei prieteni ai săi. Totul se rezumă la faptul că, potrivit prietenilor lui Iov, acesta suferea pentru că comisese niște păcate grave pe care le ascundea de ei și pentru care nu se pocăise și nu ceruse iertarea lui Dumnezeu. Bineînțeles, Iov știa că nu era perfect, dar știa și că nu încălcase cu bună știință legile lui Dumnezeu, așa că nu a acceptat această explicație.

Oamenii răi prosperă

Iov știa că adesea oamenii răi prosperau și, aparent, scăpau de relele care se abăteau asupra multora. Așa că le-a răspuns prietenilor săi : " De ce prosperă cei răi, îmbătrânind și devenind puternici? Ei trăiesc pentru a-și vedea copiii crescând și stabilindu-se la casa lor și se bucură de nepoții lor. Casele lor sunt

ferite de orice teamă, iar Dumnezeu nu-i pedepsește. Taurii lor nu dau greș niciodată la împerechere. Vacile lor nasc viței și nu avortează niciodată. Își lasă copiii să zburde ca niște mielușei. Micuții lor sar și dansează. Ei cântă cu tamburina și harpa. Ei sărbătoresc la sunetul flautului. Își petrec zilele în prosperitate, apoi se duc în mormânt în pace." Iov 21:7-13

Deși Iov știa că explicația oferită de prietenii săi nu era cea adevărată, el nu înțelegea de ce Dumnezeu îi permitea să sufere atât de mult. Într-un mod frumos, poetic, el își descrie căutarea unei înțelegeri: "Mă duc spre est, dar el nu este acolo. Mă duc spre vest, dar nu-l găsesc. Nu-l văd în nord, pentru că este ascuns. Mă uit spre sud, dar el este ascuns. Bine, el știe unde mă duc. Și când mă va pune la încercare, voi ieși pur ca aurul." Iov 23:8-10

Răspunsul lui Dumnezeu

Începând cu capitolul treizeci și opt al acestei cărți remarcabile, Domnul răspunde întrebărilor lui Iov. Acest răspuns este formulat în mare parte sub formă de întrebări. Numeroasele întrebări au fost concepute

pentru a-i reaminti lui Iov că știa foarte puține despre Dumnezeu și, din cauza cunoștințelor sale limitate în toate domeniile în care Domnul se manifestă, nu ar trebui să fie surprins că nu a reușit să înțeleagă pe deplin de ce i se permite să sufere.

Nu este acesta un punct de vedere important pe care trebuie să îl avem în vedere? Atunci când ne întrebăm de ce Dumnezeu nu face nimic în legătură cu suferința umană, nu presupunem că, dacă Dumnezeu ar avea inteligența pe care o avem noi, cu siguranță ar face ceva? Și atunci, poate, dacă nu ne vedem dorințele împlinite, am putea tinde să ne îndoim că există un Dumnezeu. Dacă ne regăsim în această abordare, ar fi bine să luăm în considerare întrebările pe care Dumnezeu i le-a adresat lui Iov.

Există patru capitole cu aceste întrebări. Toate se referă la minunile creației lui Dumnezeu. Dumnezeu îl întreabă pe Iov dacă a fost de față atunci când a pus temeliele pământului; dacă a înțeles legile prin care au fost controlate mările mării. Îl întreabă despre instinctele și obiceiurile diferitelor păsări și animale, și chiar ale marilor monștri ai

mării. Apoi, Iov este întrebat dacă poate explica înțelepciunea și puterea care sunt reprezentate în aceste minuni ale creației.

Pe măsură ce interogatoriul continuă, Iov se întrerupe și spune, " Eu nu sunt nimic - cum aș putea găsi vreodată răspunsurile? Îmi voi acoperi gura cu mâna. Am spus deja prea multe. Nu mai am nimic de spus". Iov 40:4-5

Lecție importantă pentru toți

Iov începea să înțeleagă că nu era treaba lui să Îl judece pe Dumnezeu conform înțelegerii sale limitate. Aceasta este, de asemenea, o lecție bună pentru noi toți. Nu trebuie să ne pierdem încrederea în Dumnezeu sau chiar să Îl criticăm. Atitudinea corectă este una de umilință și de a căuta cu seriozitate răspunsul la întrebările noastre din singura sursă adecvată, Cuvântul lui Dumnezeu.

Iov a aflat în cele din urmă semnificația greii sale încercări. El a aflat că scopul iubitor al acesteia a fost acela de a-i oferi o înțelegere mai clară a lui Dumnezeu, astfel încât să Îl poată sluji cu mai multă credincioșie și cu mai

multă apreciere. El vorbește despre această înțelegere mai clară ca despre "a-L vedea" pe Domnul, în loc să fi auzit doar despre El. "Am auzit despre tine prin auzul urechii, dar acum ochiul meu te vede". (Iov 42:2-5). Din moment ce dobândise o asemenea bogăție de înțelegere, scurta perioadă de suferință a lui Iov trebuie să i se fi părut o experiență extrem de valoroasă.

Pe lângă restabilirea sănătății lui Iov, citim "Domnul l-a binecuvântat pe Iov în a doua jumătate a vieții lui, chiar mai mult decât la început. Căci acum el avea 14.000 de oi, 6.000 de cămile, 1.000 de echipe de boi și 1.000 de măgari femele. De asemenea, i-a mai dat lui Iov încă șapte fii și încă trei fiice.... În toată țara nicio femeie nu era atât de frumoasă ca fiicele lui Iov. Și tatăl lor le-a pus în testament împreună cu frații lor." J ob 42:12-15

O ilustrație

Planul lui Dumnezeu în permisiunea generală a răului de-a lungul veacurilor a fost și este același ca în cazul lui Iov. El l-a creat pe Adam, un om perfect, după chipul său. A fi după chipul lui Dumnezeu implica o capacitate

de a raționa. "Cine a pus înțelepciunea în părțile lăuntrice? sau cine a dat înțelegere inimii?" (Iov 38:36). Acesta era Creatorul. Acest lucru era în contrast cu ceea ce noi numim instinct, care fusese dat animalelor inferioare.

Dumnezeu nu a dorit ca oamenii creați de El să fie precum roboții, fără simțul înțelegerii. Astfel, omului i-a fost dată capacitatea de a învăța și a fost liber să se conducă pe sine prin cunoștințele pe care le obținea. Ceea ce va face omul cu aceste cunoștințe îi va determina în cele din urmă destinul etern.

Omul dobândește cunoștințe prin intermediul celor cinci simțuri ale sale. El învață din observație, exercitându-și simțul văzului, și din informațiile pe care le obține din ceea ce aude. Omul simte durere atunci când intră în contact cu apa clocotită și învață prin experiență să tempereze apa pe care o folosește. Omul simte parfumul unui trandafir și este încântat de el, dar se revoltă în prezența mirosurilor neplăcute. Omul apreciază gustul alimentelor sănătoase, dar învață să evite lucrurile neplăcute, chiar dacă acestea pot părea frumoase.

Astfel, vedem că, prin exercitarea celor cinci simțuri ale sale, omul învață din observație, informație și experiență.

Pentru ca omul să continue să fie un copil credincios al lui Dumnezeu, era esențial ca el să primească o cunoaștere a răului, precum și a binelui, pentru ca el să fie capabil să facă o alegere inteligentă între cele două. Dumnezeu nu dorește o adorare oarbă, ci o fidelitate și o încredere în el care se bazează pe înțelegere și apreciere. Dumnezeu dorește ca aceia să i se închine care "i se închină în duh și în adevăr", a spus Isus. (Ioan 4:23-24). Realizarea acestui lucru pentru Adam și urmașii săi este unul dintre obiectivele majore ale permiterii răului în marele plan divin de salvare a oamenilor de păcat și moarte.

Informațiile nu sunt suficiente

Binele și răul, ca principii, sunt stabilite de legea divină. Lumea de astăzi este plină de criminalitate, haos și suferință pentru că legile lui Dumnezeu, standardele Sale de bine și rău, sunt ignorate și negate. Deși omul a fost înzestrat cu o conștiință, conștiința în sine nu este conștientă de ceea ce este bine și ceea

ce este rău decât dacă i se furnizează această informație dintr-o sursă autorizată, care în lumea de astăzi este Cuvântul lui Dumnezeu, Biblia.

Știind că Adam avea capacitatea de a înțelege faptele care îi erau comunicate, Dumnezeu i-a pus un test de supunere, definind legea care era implicată. Creatorul le-a oferit primilor noștri părinți o casă minunată "la răsărit de Eden", care poseda "orice pom plăcut la vedere și bun de mâncat". (Geneza 2:8-17). Erau pomii vieții și un altul care este descris drept "pomul cunoașterii binelui și răului". Domnul i-a poruncit lui Adam să nu se împărtășească din acest pom anume și l-a informat că pedeapsa pentru neascultare va fi moartea. "Dacă vei mânca din fructul lui, vei muri cu siguranță". Creatorul avea dreptul să ceară supunere de la creaturile sale umane.

Această cerință de ascultare era o lege divină. Și din moment ce Dumnezeu l-a informat pe Adam că moartea va fi pedeapsa pentru neascultare, putem spune că, prin informare, el cunoștea rezultatul fărădelegii. El știa că neascultarea va duce la moarte.

Experiență necesară

Aceste informații nu au fost suficiente pentru a-l împiedica să urmeze calea greșită. Îi lipsea o înțelegere sufletească a ceea ce implica neascultarea sa, deoarece cunoștințele sale nu erau bazate pe experiență. Fără îndoială, Adam își iubea Creatorul, dar poate că a raționat în mod fals că, din moment ce Eva călcase deja legea și urma să moară, ar fi mai bine să moară cu ea decât să trăiască fără ea. Astfel, neavând puterea pe care i-ar fi dat-o cunoașterea experimentală, Adam a încălcat legea divină și a fost cufundat în moarte.

O cunoaștere a binelui și a răului

Neascultarea de bunăvoie a lui Adam trebuia să ducă în cele din urmă la o cunoaștere mai deplină a lui Dumnezeu și a standardelor Sale de bine și rău. Pomul din care i-a fost interzis să ia parte era "pomul cunoașterii binelui și răului". Urma ca, după ce se va fi împărțit din acest pom, să dobândească cunoașterea implicată de numele său, chiar dacă în acest proces va trebui să sufere și să moară.

După ce Adam și Eva au gustat din fructul oprit, Domnul a spus despre ei: "Iată, omul a devenit ca unul dintre noi, ca să cunoască binele și răul." (Geneza 3:22). Acest lucru nu înseamnă că fructul interzis a avut un efect magic asupra primilor noștri părinți, permițându-le imediat să aibă o cunoaștere deplină a binelui și a răului.

Credem că afirmația Domnului înseamnă mai degrabă că, din cauza neascultării, omul era acum destinat să cunoască atât binele, cât și răul, și că trebuia să dobândească această cunoaștere prin experiență. Astfel, educația primilor noștri părinți a început curând. Ei au fost alungați din casa lor din grădină în pământul neterminat pentru a muri. Urmau să fie loviți de tot felul de elemente nefavorabile, despre care se vorbește ca fiind "spini" și "ciulini", pe care pământul le va aduce la ei și împotriva cărora vor trebui să lupte până când, în moarte, se vor întoarce în pământul din care au fost luați.

Dumnezeu a conceput ca primii noștri părinți să genereze o întreagă rasă. Dumnezeu știa că, pentru ca copiii lui Adam să Îl cunoască cu adevărat și să aibă o apreciere reală a

standardelor Sale privind binele și răul, ei trebuiau să învețe prin experiență și rezultatele teribile ale neascultării. Prin urmare, El a permis ca toți urmașii lui Adam să fie duși în moarte împreună cu el. Pavel a scris: "Printr-un singur om a intrat păcatul în lume, și moartea prin păcat; și astfel moartea a trecut peste toți oamenii." Romani 5:12

Moartea îi molipsește pe toți

Timp de peste șase mii de ani, omenirea a fost expusă răului și, prin experiență, a învățat rezultatele îngrozitoare ale neascultării. Semințele morții se manifestă în fiecare, prin miriade de infirmități și boli ale minții și ale trupului. Nici cei tineri, nici cei bătrâni nu au scăpat. Tulburările naturii pe un pământ neterminat, accidentele și cruzimea oamenilor unii față de alții în războaie și crime contribuie toate la acest proces.

De-a lungul veacurilor, Dumnezeu nu a intervenit în fața marelui dușman, Moartea. Pavel ne informează cu privire la întregul popor că "Dumnezeu i-a dat la o minte lipsită de judecată". (Romani 1:28). El nu a împiedicat

omenirea să-și urmeze propriul curs, deși egoist și păcătos.

Marele plan al lui Dumnezeu nu se termină cu rasa umană prosternată în moarte, pentru că, prin Isus, Răscumpărătorul, El a luat măsuri pentru ca toți să fie treziți din moarte și readuși la viață. Pavel a scris: "Prin om a venit și învierea morților. Căci, după cum în Adam toți mor, tot așa în Cristos toți vor fi înviați." (1 Corinteni 15:21-22). Această asigurare a vieții prin Cristos se bazează pe propria moarte și înviere a lui Isus. El a spus: "Trupul Meu ... îl voi da pentru viața lumii". (Ioan 6:51). Acesta a fost motivul pentru care Isus s-a născut în lume ca om. Evrei 2:9,14

În descrierea aranjamentului prin care Isus a devenit Răscumpărătorul lumii, Biblia folosește cuvântul "răscumpărare". (1 Timotei 2:6). Cuvântul folosit în textul grecesc înseamnă "un preț de eliberare corespunzător". Isus a fost un om perfect, la fel cum Adam a fost un om perfect înainte de a păcătui. Astfel, în moarte, Isus a devenit un preț corespunzător pentru viața pierdută a lui Adam. Și așa cum întreaga omenire a pierdut

viața prin Adam, tot așa întreaga omenire este răscumpărată din moarte prin Cristos.

Just și nedrept

Aceasta înseamnă că, la timpul potrivit al lui Dumnezeu, toți vor fi treziți din somnul morții. Va fi "o înviere a morților, atât a celor dreți, cât și a celor nedreți". (Fapte 24:15). Da, de-a lungul veacurilor, în timp ce păcatul și egoismul au predominat, au existat bărbați și femei nobili care, pentru credința și ascultarea lor, sunt numiți de Pavel "dreți". Acestora li s-a permis să sufere, la fel ca lui Iov - nu pentru a-i pedepsi, ci pentru a-i testa și a-i pregăti pentru pozițiile înalte pe care Creatorul le-a proiectat pentru ei.

De asemenea, au existat milioane de oameni nobili și altruști care nu au avut credință în Dumnezeu. Un motiv al necredinței lor a fost observația că nevinovații suferă la fel ca și vinovații. Ei nu au putut înțelege de ce un copil este lăsat să moară. Ei nu au putut împăca ideea unui Dumnezeu iubitor și puternic cu faptul că atât de mulți au suferit de boală, orbire, nebunie sau alte boli crude. Dar dacă acești necredincioși ar fi cunoscut

întregul plan al lui Dumnezeu, ar fi înțeles aceste situații.

În plus, Dumnezeu a fost în mod flagrant denaturat de-a lungul timpului. Mulți dintre credincioșii declarați ai creștinismului, care deplâng suferința pe care o văd în jurul lor, încearcă să creadă că toți cei care mor din necredință vor fi torturați veșnic într-un iad arzător de foc și pucioasă. Această învățătură blasfematoare a contribuit la crearea multor necredincioși, deoarece o minte care raționează corect nu poate crede că un Dumnezeu al iubirii și-ar tortura astfel creaturile. O astfel de cruzime este chiar contrară legilor oamenilor civilizați.

Prima și a doua lecție

Puțini din toate timpurile au profitat încă de experiența lor cu răul. Dar am văzut că, potrivit Bibliei, cei care dorm în moarte vor fi treziți și li se va da atunci ocazia să profite de experiențele vieții prezente. Atunci vor intra într-un alt semestru, ca să spunem așa, în școala lor de experiență.

În cazul lui Iov, când experiența s-a încheiat, el a putut spune: "Am auzit de tine prin auzul urechii, dar acum ochiul meu te vede." La fel va fi și cu lumea omenirii. Când experiența suferinței și a morții se va încheia, iar ei vor fi treziți din moarte, înțelegerea lor greșită despre Dumnezeu va fi corectată. Atunci vor afla despre dispoziția plină de har și iubire pe care Creatorul a făcut-o pentru ei prin Cristos, pentru a-i răscumpăra din moarte și a-i readuce la viață.

Bucurie dimineața

Psalmistul David a scris: "Plânsul poate dura o noapte, dar bucuria vine dimineața." (Psalmi 30:5). Această "noapte" de păcat, tristețe și moarte a început odată cu neascultarea primilor noștri părinți. A fost într-adevăr o noapte de plâns. Durerea care s-a abătut asupra rasei umane a fost amară, iar mulți, în suferința lor, s-au întrebat dacă Dumnezeu are vreo milă.

Dar va fi o dimineață de bucurie pentru rasa umană! Acea dimineață de bucurie va fi inaugurată de răsăritul "Soarelui dreptății", care va avea "vindecare în aripile Sale".

(Maleahi 4:2). Isus este acest glorios "Soare al dreptății". Noua zi de binecuvântare va fi adusă prin instaurarea împărăției Sale, care este un guvern al dreptății prezis de sfinții profeți ai lui Dumnezeu. Fapte 3:19-21

Alături de Isus, ca conducători în împărăția sa, vor fi urmașii săi credincioși - cei care au suferit și au murit cu el. Isus a murit drept pentru cei nedreți, iar urmașii săi suferă și mor în mod voluntar nedrept împreună cu el și vor fi înălțați în cel mai înalt dintre toate tărâmurile spirituale ale vieții. Isus le-a spus ucenicilor săi: "Eu mă duc la să vă pregătesc un loc. Și dacă Mă duc și vă pregătesc un loc, Mă voi întoarce și vă voi lua la Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi." (Ioan 14:2,3). De asemenea, Scripturile declară că aceștia vor domni cu Cristos o mie de ani, fiind scoși din moarte în "prima înviere ." Revelația 20:6

Cristos și urmașii săi, o "turmă mică", vor fi conducătorii invizibili, spirituali ai lumii în timpul celor o mie de ani ai împărăției sale. (Luca 12:32). Ei vor fi reprezentați aici pe pământ de un alt grup de slujitori credincioși ai lui Dumnezeu, fiecare dintre ei dovedindu-și loialitatea față de Dumnezeu în timpul

adversităților din veacurile care au precedat venirea lui Isus. Aceștia vor fi făcuți "prinți în tot pământul". (Psalmi 45:16). Acest grup va fi format din vechii și vrednicii slujitori ai lui Dumnezeu din veacurile trecute, începând cu neprihănitul Abel. Acesta va include figuri remarcabile precum Avraam, Moise, David, Ilie, Daniel și toți sfinții profeți ai lui Dumnezeu.

Acești "prinți din tot pământul" vor fi treziți din moarte la perfecțiunea umană și, timp de o mie de ani, vor fi reprezentanții divinului Cristos printre oameni. Ce aranjament guvernamental minunat va fi acesta! Va stabili pacea universală și durabilă, ceea ce omul, în egoismul său, a fost incapabil să facă. Cristos, Capul divin al acestui guvern, este "Prințul păcii" și suntem asigurați că "creșterea guvernării și a păcii Sale nu va avea sfârșit". Isaia 9:6,7

"Casa" Domnului

În Mica 4:1-4, împărăția lui Cristos este menționată ca fiind casa domnitoare a lui Dumnezeu. "În zilele de pe urmă ... muntele Casei Domnului va fi întemeiat în vârful munților și va fi înălțat deasupra dealurilor; și

oamenii vor curge spre el. Și multe națiuni ... vor spune: Veniți și să ne suim la muntele Domnului și la casa Dumnezeului lui Iacov; și El ne va învăța căile Lui și vom umbla pe cărările Lui; pentru că Legea va ieși din Sion și Cuvântul Domnului din Ierusalim. El va judeca între multe popoare și va muștra neamurile puternice de departe; își vor bate săbiile în pluguri și sulile în cârlige; neamul nu va mai ridica sabia împotriva neamului și nu vor mai învăța războiul. Ci vor ședea fiecare sub vița lui și sub smochinul lui, și nimeni nu-i va înfricoșa, căci gura Domnului oștirilor a grăit aceasta."

Națiunea antică a lui Israel, căreia i s-a adresat pentru prima dată această profeție, a fost guvernată de pe un munte: Muntele Sion din Ierusalim. Astfel, Domnul folosește acest fundal în prezentarea acestei profeții despre împărăția lui Mesia. "Muntele" Domnului este împărăția Domnului, reprezentată de simbolicul Sion al acestei profeții.

Observați că sub conducerea acestei împărății poporul învață calea Domnului. Întreaga perioadă a împărăției lui Cristos va fi una de învățare, de educație. În această profeție, unul dintre rezultatele acestei educații

este că poporul nu va mai învăța războiul. Atunci mesajul îngerilor de pace pe pământ va fi transpus în realitate. Prințul Păcii va domni atunci suprem. Luca 2:13,14

Sub vie și smochin

De asemenea, va exista securitate economică. Acest lucru este simbolizat în profeție prin asigurarea că fiecare om va locui sub propria vie și propriul smochin. O mare parte din suferința lumii din toate timpurile s-a datorat lipsei de hrană, îmbrăcăminte și adăpost, dar acest lucru va fi corectat în împărăția lui Cristos.

Nici pacea și securitatea nu vor fi singurele binecuvântări garantate poporului. Isaia a scris: "Pe acest munte, Domnul Atotputernic va pregăti un ospăț cu mâncare bogată pentru toate popoarele, un banchet cu vin vechi - cea mai bună carne și cel mai bun vin. Pe acest munte El va distruge giulgiul care învelește toate popoarele, cearșaful care acoperă toate națiunile; El va înghiți moartea pentru totdeauna. Domnul suveran va șterge lacrimile de pe toate fețele, va șterge rușinea poporului

său de pe tot pământul. Domnul a vorbit. În ziua aceea, ei vor spune: S urely this is our God; we trusted in him, and he saved us. Acesta este DOMNUL, ne-am încrezut în el; să ne bucurăm și să ne veselim de mântuirea lui." Isaia 25:6-9

În plus față de furnizarea unui "ospăț al grăsimilor", "perdeaua" care acoperă acum fețele poporului va fi îndepărtată. Aceasta se referă în mod clar la o perdea simbolică care împiedică poporul să vadă și să-L cunoască pe Dumnezeu. O altă profecie spune că atunci "ochii orbilor vor fi deschiși". (Isaia 35:5). Celor orbi la propriu li se va reda vederea, iar cei orbi spiritual vor dobândi o viziune adevărată asupra lui Dumnezeu și a caracterului Său glorios.

Toate relele vor fi distruse

Despre același timp citim: "Nu vor face rău, nici nu vor nimici în tot muntele Meu cel sfânt; căci pământul va fi plin de cunoștința Domnului, precum apele acoperă marea". (Isaia 11:9). Nu va mai exista suferință și moarte ca urmare a fărâdelegii lui Adam.

Calamitățile ucigașe nu vor mai fi permise. Vor exista atunci condiții pașnice și prospere.

Domnul "va înghiți moartea în biruință". Ce asigurare binecuvântată este aceasta! Pavel a scris că Cristos va domni până când toți dușmanii vor fi puși sub picioarele Sale și că "ultimul dușman care va fi nimicit este moartea". (1 Corinteni 15:25-26). Rezultatul acestui lucru este descris în Apocalipsa 21:4: "Și Dumnezeu va șterge toate lacrimile din ochii lor și nu va mai fi moarte, nici întristare, nici plâns, nici durere, căci cele dintâi au trecut."

Prima experiență cu Good

În timpul domniei lui Cristos, Adam și copiii săi în general vor avea prima lor experiență reală cu "binele". Acest lucru va completa educația lor cu privire la importanța standardelor de bine și rău. Deși perfect atunci când a fost creat, Adam nu a avut suficiente cunoștințe pentru a preveni fărădelegea sa. Dar, la fel ca Iov, Adam și rasa sa îl vor "vedea" pe Dumnezeu ca urmare a experiențelor lor.

Dumnezeul pe care îl vor "vedea" atunci va fi cel pe care au tânjit să îl cunoască și să îl slujească. Ei vor recunoaște valoarea experienței lor. Își vor da seama că cei câțiva ani scurți de greutate prin care au trecut au fost nimic în comparație cu eternitatea de bucurie care se întinde atunci în fața lor sub panoplia iubirii divine. Nu este de mirare că vor spune: "Acesta este Dumnezeu nostru; L-am așteptat... ne vom bucura și ne vom veseli în mântuirea Lui". Isaia 25:9

La finalul experiențelor chinuitoare prin care a trecut Iov, el și-a recăpătat sănătatea, iar familia sa i-a fost, de asemenea, redată. Acest lucru ilustrează parțial marea binecuvântare care urmează pentru întreaga omenire în timpul domniei lui Cristos.

După cum am văzut, această dispoziție iubitoare pentru rasa umană îi include și pe cei care au adormit în moarte. Aceasta este cheia înțelegerii motivului pentru care Dumnezeu permite răul, deoarece înseamnă că punctul Său de vedere asupra experienței umane nu depinde de scurta durată de viață a omului. Dumnezeu vede acest lucru ca pe o lecție care,

la înviere, poate fi comparată cu tot binele care va fi revărsat atunci asupra oamenilor.

O perioadă de învățare

Această perioadă viitoare de binecuvântare este descrisă în Biblie și ca o perioadă de judecată sau de încercare. Isaia a scris că atunci când judecățile Domnului se vor răspândi pe pământ, "popoarele lumii vor învăța neprihănirea". (Isaia 26:9). Toate inegalitățile din prezent vor fi atunci îndreptate. Cei care acum se vor opune pe deplin lui Dumnezeu și legilor Sale și își vor trata pe nedrept semenii, vor primi atunci disciplina adecvată menită să le corecteze faptele greșite. Toate circumstanțele referitoare la fiecare individ vor fi luate în considerare, iar oamenii vor fi binecuvântați sau pedepsiți în consecință.

Chiar și cei care au murit în copilărie vor fi treziți, se vor maturiza până la vârsta adultă și vor avea ocazia să se bucure de binecuvântările lui Dumnezeu. Într-o promisiune reconfortantă pentru mamele care își pierd copiii, profetul a scris : "Un strigăt se

aude în Rama - angoasă profundă și plâns amar. Rahela își plânge copiii, refuzând să fie mângâiată - pentru că copiii ei nu mai sunt. Dar acum iată ce spune Domnul: Nu mai plânge, căci Eu îți voi răsplăti, zice Domnul Copiii tăi se vor întoarce la tine din țara îndepărtată a dușmanului. Există speranță pentru viitorul vostru , spune Domnul. Copiii voștri se vor întoarce în țara lor." Ieremia 31:15-17

Având o experiență reală atât cu binele, cât și cu răul, fiecare individ va fi capabil să aleagă în mod inteligent între bine, și să trăiască pentru totdeauna, sau rău, și să fie din nou condamnat la moarte; o moarte din care nu va exista înviere. Cristos va fi atunci rege și judecător suprem. Petru se referă, de asemenea, la el ca la un mare "Profet", iar ne informează că se va întâmpla "că orice suflet care nu va asculta [sau nu se va supune] aceluia Profet, va fi nimicit din mijlocul poporului". Fapte 3:22-23

În timpul nopții actuale a păcatului și a morții, toți mor - cei credincioși și cei necredincioși, cei nevinovați și cei vinovați, cei drepecți și cei nedrepecți. Dar în timpul domniei lui

Cristos vor fi distruși doar cei care nu se supun cu bună știință legilor lui Dumnezeu. Toți ceilalți vor continua să trăiască și să se maturizeze spre perfecțiune. Dacă vor continua să fie credincioși, vor intra, ca oameni perfecți, în veacurile veșnice viitoare de fericire și viață "cu cântări și bucurie veșnică pe capul lor, ... și vor fugi întristarea și suspinul". Isaia 35:10